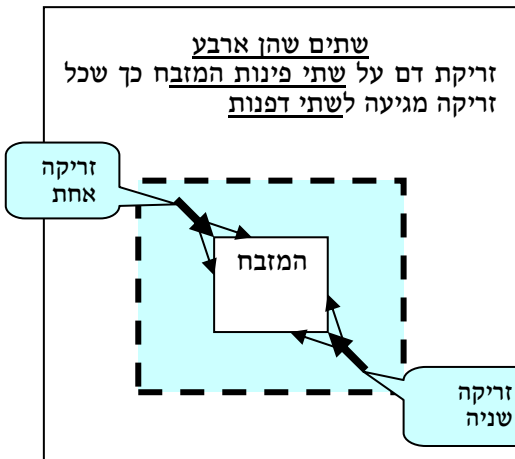

יומא טו. (ש11 מסוף הצרות) עד טו: (ש12 מהסוף)

נתינת הדם

בחטאת: ארבע, בנתינה באצבע, על קרנות המזבח (החצי העליון)	בעולה: שתיים שהם ארבע, בזריקה מכלי, על חציו התחתון של המזבח,
--	---

הערות:
1. זריקת דם האשם והשלמים - הינו בדיוק כמו בעולה,
2. הלכות אלו תקפות בקרבנות בהמה, בקרבנות העוף הדינים שונים. (ההבדל המשמעותי ביותר הוא - בחטאת עוף ממצים את הדם על החצי התחתון, ובעולת העוף על החצי העליון)

החצי העליון:
במשכן היתה פרושה רשת מנחושת עד חצי המזבח, במקדש היה בחצי המזבח חוט הסיקרא. החצי העליון נחשב כמפת השולחן של המזבח (זהו כרכוב הנחושת)

טעמו של ר"ש איש המצפה:
הפסוק קובע: 'ושעיר עיזים אחד לחטאת... על עולת התמיד.'
לעולת התמיד יש גם מאפיינים של חטאת.

ברייתא

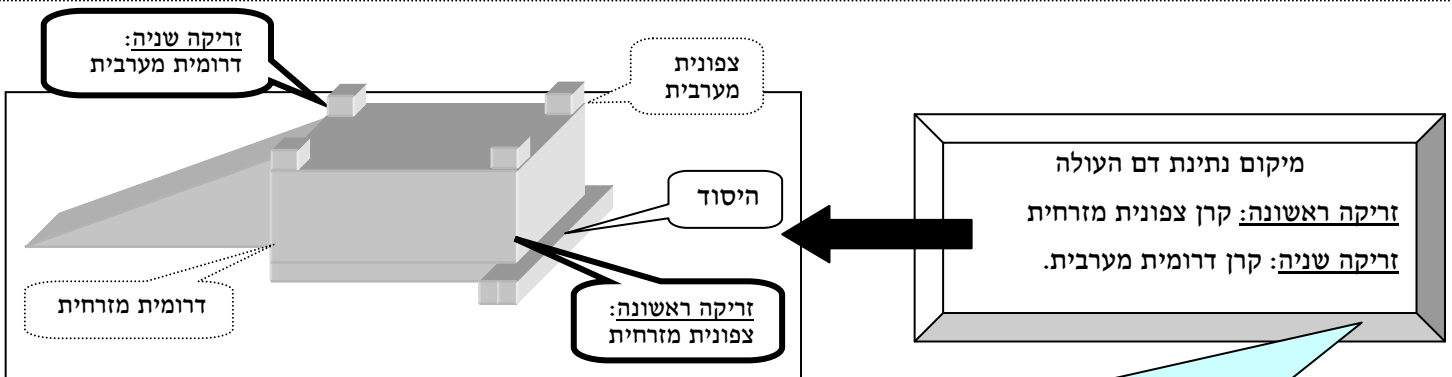
נתינת דם התמיד

ת"ק:
כמו של עולה (2 שהן 4 על חציו התחתון של המזבח)

ר"ש איש המצפה:
שילוב של עולה וחטאת (1 שהיא 2 ועוד 2 זריקות, על חציו התחתון של המזבח)

למה דווקא שילוב כזה (1 שהיא 2 ואחר כך 2 זריקות - כשכולן על החצי התחתון):

1. לא זורקים גם 2 שהן 4 וגם 4 זריקות לחוד <-----> כיוון שלא ניתן לעשות יותר מסט אחד של זריקות
2. לא זורקים את 2 הזריקות של חטאת על החצי העליון <-----> כיוון שאין מודל של זריקות בשני מקומות שונים,
3. לא זורקים קודם את זריקות החטאת <-----> כיוון שהתמיד הינו עולה עם מאפיינים של חטאת,

מדוע דווקא שתי הקרנות הללו:

הקרן הדרומית מזרחית לא אפשרית כיוון שאין מתחתיה יסוד (וכיוון שצריך שתי קרנות שנמצאות באלכסון אחת מהשניה גם הקרן הצפונית מערבית לא אפשרית)

מדוע דווקא הסדר הזה (קודם צפונית מזרחית ואז דרומית מערבית):

מתחילים בצד דרום (הכבש) ופונים ימינה (ולכן פוגעים קודם בצפונית מזרחית ואחר כך בדרומית מערבית)